# Mogę mówić do Boga

Biblia, modlitwa i wzrastanie w wierze • Mt 6:5–13

## Myśl przewodnia

Możemy zwracać się do Boga z wdzięcznością, prośbami i troską o innych.

## Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Jezus uczył swoich uczniów, jak mogą modlić się do Boga. Mówił, żeby zwracali się do Niego jak do dobrego Ojca.

W modlitwie możemy podziękować za ludzi, którzy się o nas troszczą. Możemy prosić o pomoc, kiedy jest nam trudno.

Jezus uczył też pamiętać o innych osobach. Możemy prosić Boga o dobro dla kogoś, kto potrzebuje wsparcia.

Jezus uczył, że możemy mówić do Boga. Nie trzeba używać trudnych słów ani modlić się głośno. Kto woli, może przez chwilę słuchać. Warto podziękować za coś dobrego i prosić o pomoc.

Modlitwa może być krótka i spokojna. Jeśli nie mamy ochoty mówić na głos, możemy posłuchać albo po prostu milczeć.

## Cele lekcji

• Rozpoznaje modlitwę jako zwracanie się do Boga.

• Podaje przykład podziękowania lub prośby.

• Wie, że nie musi modlić się na głos.

• Po wysłuchaniu opowieści odpowiada słowem, gestem albo wskazaniem ilustracji na pytanie: Czy trzeba modlić się głośno przy innych?

## Przebieg zajęć

**Rozpoczęcie i pytanie — 3 min**

Rozłóż przygotowane obrazki lub rekwizyty. Krótkim pytaniem nawiąż do doświadczenia dziecka, zachowując jego prawo do milczenia: Komu Jezus uczył zwracać się w modlitwie?

**Lektura i kontekst — 6 min**

Przedstaw własnymi słowami sytuację opisaną w Mt 6:5–13. Jezus uczy uczniów modlitwy, przestrzega przed religijnym popisem i mechanicznym mnożeniem słów. W modlitwie wzorcowej pojawiają się uwielbienie Boga, potrzeby, przebaczenie i prośba o ochronę. Odczytaj krótki fragment z Biblii w wybranym przekładzie; pokaż postacie i wyjaśnij trudne słowa.

**Rozumienie i rozmowa — 4 min**

Zapytaj dzieci, co się wydarzyło, i pozwól odpowiedzieć obrazkiem lub wskazaniem. Podkreśl: Możemy zwracać się do Boga z wdzięcznością, prośbami i troską o innych. Wyjaśnij jedno nowe słowo.

**Ćwiczenie główne — 6 min**

Z pomocą dwóch kart „dziękuję” i „proszę” dziecko wybiera zdanie, które chciałoby powiedzieć, albo wskazuje obrazek. Udział w modlitwie całkowicie dobrowolny. Zapewnij alternatywę dla ucznia, który woli nie uczestniczyć w wypowiedzi na forum.

**Wniosek i przejście do domu — 3 min**

Zapytaj: Za co możemy podziękować? Po odpowiedziach podsumuj myśl: Możemy zwracać się do Boga z wdzięcznością, prośbami i troską o innych. Przekaż rodzinie zadanie: Wieczorem wymieńcie jedną rzecz, za którą jesteście wdzięczni. Modlitwa może pozostać propozycją.

## Ćwiczenie uzupełniające

Wskaż obrazek „dziękuję" i „proszę o pomoc"; wybierz jedno własne zdanie lub milczenie.

## Pytania i propozycje odpowiedzi

**Za co możemy podziękować?**

Za jedzenie, troskę bliskich, przyrodę albo za coś dobrego, co przeżyliśmy.

**Komu Jezus uczył zwracać się w modlitwie?**

Poproś o wskazanie odpowiedniego zdania lub wydarzenia w Mt 6:5–13. Jeśli tekst nie rozstrzyga szczegółu, powiedz to wyraźnie.

**Za co możemy dziś podziękować?**

Szukaj argumentu w badanym fragmencie oraz zastosowania odpowiedniego do wieku; nie wymuszaj osobistych zwierzeń.

**Czy trzeba modlić się głośno przy innych?**

Nie. Można modlić się w ciszy albo słuchać.

## Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym przekładzie; dostęp do kontekstu badanego fragmentu
- wydruk karty pracy SM-G1-A-33
- kartki i przybory do pisania, kolorowania lub rysowania
- karty tematyczne albo rekwizyty bezpieczne dla wieku

## Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Mt 6:5–13 uczy modlitwy bez popisywania się. Nie przedstawiaj modlitwy jako techniki zapewniającej spełnienie każdej prośby. | Uzupełnienie IV: Mt 6 przeciwstawia modlitwę na pokaz modlitwie szczerej; w Łk 11 znajduje się pokrewna postać Modlitwy Pańskiej. Nie sugeruj, że mechaniczne wypowiadanie formuły gwarantuje spełnienie życzeń. Dzieci mają prawo nie modlić się na głos i nie ujawniać osobistych spraw.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- Mt 6:5–8 jest krytyką modlitwy służącej pokazaniu się innym oraz przekonania, że mnożenie słów zapewni wysłuchanie. Nie jest zakazem wszelkiej modlitwy wspólnotowej.
- Mt 6:9–13 stanowi przykład treści i kierunku modlitwy: zwracanie się do Ojca, uznanie Jego imienia i woli, codzienny chleb, przebaczenie oraz ochrona przed złem.
- Łk 11:1–13 pokazuje prośbę uczniów o naukę modlitwy oraz obrazy wytrwałego zwracania się do Ojca. Nie należy przedstawiać modlitwy jako techniki wymuszania konkretnego rezultatu.

• Nie wymagaj od dziecka publicznego wyznania intymnych spraw ani udziału w modlitwie. Trudne doświadczenia, choroba czy strata nie dowodzą słabej wiary.

• Dziecko nie musi mówić na głos ani wyjaśniać osobistych przeżyć. Używaj obrazków, prostych zdań i aktywności dobrowolnych.

• Nie łącz niespełnionej prośby z winą, brakiem wiary lub niedostatkiem modlitwy dziecka. W sytuacji zagrożenia korzystaj także z pomocy właściwych dorosłych i specjalistów.

• Mt 6:5–13 uczy modlitwy bez popisywania się. Nie przedstawiaj modlitwy jako techniki zapewniającej spełnienie każdej prośby.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Mt 6 przeciwstawia modlitwę na pokaz modlitwie szczerej; w Łk 11 znajduje się pokrewna postać Modlitwy Pańskiej. Nie sugeruj, że mechaniczne wypowiadanie formuły gwarantuje spełnienie życzeń. Dzieci mają prawo nie modlić się na głos i nie ujawniać osobistych spraw.

## Kontynuacja w domu

Zaproponujcie chwilę wdzięczności bez oceniania, kto i jak się wypowiada.